Nunquam bella bonis, nunquam discrimina desunt:
Et qui cum cortet mens pia, semper habet.

Ita iam tempora sunt, ita mores; nobilissime Nobilissime Dñe Dñe. Nemo fere hac crudelissimo tempore aliquo consilio tutius est loco, quam, non invidie morsus petant. Sperabam ex literis tuis multo magis lenatica ac philosophica: sed recte tristissima ova. Cum commotus sim ea rei iniquitate, scribere nix potero. Etiam primum literas recepisse, me ad Reverendum Dn. Simlerum Lucam contuli, ipsum adivimus mox, positis utrisque; quem dolore iuste capiat, nisi optimus, ex te forte cognosces. Deinde: sui querelam tuam consiliarijs, qui impudentissimam calumniam mirati sese omnes propatissimos exhibuerunt, dicentes, omnino arguisse; nam esse, ut invicti testimonium perhiberent. Nec enim se quicquam tale ex te audivisse; ipseq Samuel à Dalheid adhuc, se et in extrema inopia agens confidenter aliter dicere non posse. Patri illius Dn. Doctori Amando à Rüdenschreit et forum testimonium conscripsit, cui omnes, ne alter, scribere solent. Hunc igitur noster propter munus legationis, quo iam fungitur, aboist. Si ex legatione recesserit non dubium est, quin simili promptitudine invicti testimonium sit perhibiturus. Nec iam amplius est scrutandum, sed consiliarijs. Detuli eciam rem ad Illustrissimum Principem nostrum, qui literis tuis ad me datis integre perlectis quam aurea clarissit quaestionis illa mendacia, ex literis Illustrissimi ipsius Colsit. ipse cognoscet. Nec enim celare hoc Illustrissimum Principem nostrum potuerat. Ita habet amplissima testimonia innocentie tue. Ego, si mihi ulla mea ydonea esset, aliud dicere non possum, quam te semper honestissimum de Illustrissimo Principe ac Dno. Dn. Rosenbergio esse locutum, hinc patronum tuum predicando. Sed audio, quo sit constituta consiliarium nostrorum Illustriss. Principij nostri Illum Christophorum ab Hirschenbergk, et se appellavit, nosti simul discubuisse in prandio illo. Hic coram Dn. Doctore Amando à Rüdenschreit et alijs et coram me quoq asseruit, se propriis nunciam ablegatorum Pragam in Bohemiam, negotiationis familiis comportorum, qua gratia inde discessisset. At ni fallor, in ipsa quoq mensa coram te dixit, se brevi in Bohemiam abiturum. Aliquot Septimanis à discessu tuo elapsis ablegavit hinc ministrum suum, per literas si eum Mogunciam pro pecunia mittere: atq hic aliquot septimanis ex longe diuturnis si Mogunciam iniisset, abscessit. Hinc constituit nostri consiliarij, neminem aliquem impudentissimo illius calumnie auctorem esse, quam hominem hunc, qui se hac media apud Illustrissimum Principem Rosenbergium insinuare. Ac meminerunt precipue hac ratione. Cum homo ille lactabat se homo hic, dum tu esset, se non tantum ex nobilissima familia oriundum, verum se esse Canonicum Mogunt. Trevirensem et Herbipolensem, aut huius sui tituli stultographum horis subsecivis, loci plusquam Thrasonici suo fastu et iactantia eo processit, ut nobilitet eum consiliarijs nostris ex patricijs stammis civem capere, sed Principem move ex patricijs Argentinensibus singulis diebus quaeritet.

al ovs scribemus, quam primum Samuel à Dalheid, qui ob certa negotia hinc labijt, redierit: quam tum ad te mittam